

можуть підтримувати одночасне досягнення численних цілей та завдань розвитку, тим самим покращуючи загальна цінність урбанізації.

Нова модель міста та його території повинна робити акцент на інклюзивних поселеннях із забезпеченням основи для розкриття екологічної цінності урбанізації та реалізації творчого потенціалу для всіх, а не для рідкісної еліти. Адже екологічна цінність – це збереження та розвиток оточуючого природного середовища, а творчість – основна мотивація людини щодо розкриття своєї особистості і реалізації трудового потенціалу, з метою задоволення потреб життєдіяльності. Нова модель міста передбачає концепцію території у взаємозв'язку із жителем та його знаннями щодо екологічної цінності, інноваційної обізнаності та адаптованості в соціальному, економічному та емоційному контексті.

Комплексний підхід зводить необхідні заходи до системи, що являє собою атмосферу середовища урбанізованих територій та характеризується відповідними властивостями і інструментам регулювання виконання пріоритетних завдань втілення нової ідеї міста у реальне життя.

Література:

1. Peter Calthorpe (2017). 7 principles for building better cities. URL: <https://youtu.be/IFjD3NMv6Kw?list=PLZbVaWcmxsqfqHlrPXCBBbGD6O2Z2b0mWx>
2. Is Copenhagen the World's Most Sustainable City? (2019). Freethink. URL: <https://youtu.be/pUbHGI-kHsU?list=PLZbVaWcmxsqfqHlrPXCBBbGD6O2Z2b0mWx>
3. Paulina Lis (2018). Designing cities for sustainability, resilience and happiness. URL: <https://youtu.be/oBNiBS5UaJg?list=PLZbVaWcmxsqfqHlrPXCBBbGD6O2Z2b0mWx>
4. Sara Hughes (2016). Cities and Climate Change: Making the Links. TEDxUofT. URL: <https://youtu.be/BFxFKWB71yE?list=PLZbVaWcmxsqfqHlrPXCBBbGD6O2Z2b0mWx>
5. City of the Future: Singapore – Full Episode (2019). National Geographic. URL: <https://youtu.be/xi6r3hZe5Tg?list=PLZbVaWcmxsqfqHlrPXCBBbGD6O2Z2b0mWx>
6. Amanda Burden (2014). What public spaces mean to cities. TED. URL: <https://youtu.be/j7fRIGphgk?list=PLZbVaWcmxsqfqHlrPXCBBbGD6O2Z2b0mWx>
7. Beth Mosenthal (2018). Urban growth isn't a problem -- it's an invitation. TEDxMileHigh. URL: <https://youtu.be/zxmkCQ3BPxo?list=PLZbVaWcmxsqfqHlrPXCBBbGD6O2Z2b0mWx>

РОЛЬ ОБЛІКУ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Уварова А., студентка 3 курсу факультету Економіки та бізнесу

Сахно Л. А., к.е.н., доцент кафедри Фінанси, облік і оподаткування

*Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного*

Підприємницьку діяльність можна здійснювати в різних галузях економіки й у різних організаційно-правових формах. Але незалежно від форми та сфери діяльності реалізація функцій бізнесу потребує залучення певного капіталу для фінансування операцій, визначення об'єктів та обсягів

інвестування отриманих коштів. Успіх бізнесу безпосередньо залежить від ефективного використання в процесі господарських операцій наявних ресурсів. Відтак будь-яка підприємницька діяльність складається з трьох взаємопов'язаних елементів: інвестиційної, операційної та фінансової діяльності. Для узгодження різних видів діяльності існує специфічна функція – управління. Управління забезпечує планування, організацію, мотивацію, контроль та регулювання діяльності.

Планування охоплює встановлення мети діяльності, визначення необхідних ресурсів і шляхів досягнення мети.

Досягнення будь-якої мети можливе тільки в разі плідної праці колективу підприємства. Тому необхідно організувати діяльність персоналу, узгодити його зусилля та, врахувавши інтереси людей, заохотити їх. Контроль забезпечує порівняння досягнутих результатів із запланованими. У разі виявлення значних розбіжностей здійснюють регулювання, тобто вносять відповідні корективи в організацію або плани – залежно від причин відхилень [1].

Для нормального виконання розглянутих функцій управління необхідна інформація. Таку інформацію має надавати, насамперед, система бухгалтерського обліку, яка виявляє і систематизує дані про господарську діяльність підприємства. Ту частину системи бухгалтерського обліку, що забезпечує потреби управління в інформації, називають управлінським обліком. Як бачимо, бухгалтер відіграє важливу роль на всіх етапах управління. В процесі планування діяльності бухгалтер бере участь у складанні й узгодженні бюджетів, розробленні стандартів витрат, надає інформацію про минулі події й розраховує можливі наслідки майбутніх дій.

Відображаючи операції, що їх здійснює підприємство, бухгалтер накопичує дані про витрати і доходи структурних підрозділів підприємства, розробляє систему звітності, що дає змогу оцінювати результати їхньої діяльності.

Роль бухгалтера в процесі контролю полягає в тому, що він здійснює зіставлення фактичних даних про діяльність із планами або бюджетами, розраховує, аналізує й інтерпретує відхилення. Для забезпечення прийняття рішень на різних стадіях та рівнях управління бухгалтер узагальнює, систематизує і надає об'єктивну інформацію, готує рекомендації щодо можливих наслідків обраного напрямку дії. Отже, функції, що їх виконує бухгалтер, який обслуговує керівників усередині підприємства, значно ширші, ніж бухгалтера, який тільки реєструє господарські операції у системі рахунків методом подвійного запису. Тому бухгалтера, котрий здійснює інформаційне забезпечення системи управління компанії, називають бухгалтером-аналітиком або управлінським бухгалтером.

Інформація, яку надає управлінський облік, зорієнтована на задоволення потреб стратегічного, так і поточного управління, на оптимізацію використання ресурсів, забезпечення об'єктивної оцінки діяльності підрозділів та окремих менеджерів. Тобто управлінський облік є складовою процесу управління; він надає інформацію, важливу для:

- визначення стратегії та планування майбутніх операцій організації;
- контролювання її поточної діяльності;
- оптимізації використання ресурсів;
- оцінки ефективності діяльності;
- зниження рівня суб'єктивності в процесі прийняття рішень.

Кінцевою метою управлінського обліку є допомога керівництву у досягненні стратегічної мети підприємства. Тому управлінський облік є необхідним для функціонування системи управлінського контролю. Але для управління підприємством необхідна детальніша інформація, котра враховує технологію й організацію саме цього підприємства. Тому інформація управлінського обліку формується і подається саме з урахуванням потреб керівників конкретного підприємства [2].

По-друге, на відміну від фінансового обліку, який ведеться з дотриманням певних офіційних регламентів (інструкцій, стандартів тощо), встановлених державними органами або професійними організаціями, управлінський облік не обмежений у виборі методів та правил. Його розробляє саме підприємство з урахуванням різних параметрів, беручи до уваги при підготовці варіантів управлінських рішень якісні чинники. Це також відрізняє його від фінансового обліку, де всі операції відображаються у рахунках та у звітності в єдиному грошовому вимірнику.

Фінансова звітність відображає фінансовий стан і результати діяльності підприємства за рік або за квартал. Така звітність не дає змоги оцінювати й аналізувати діяльність окремих підрозділів та оперативно впливати на відхилення від запланованих параметрів. Тому в системі управлінського обліку інформація про діяльність окремих сегментів (підрозділів, районів збуту, виробничих ліній тощо) готується і надається менеджерам за стислі проміжки часу (доба, тиждень, місяць), або мірою потреби прийняття рішень.

Якщо фінансовий облік описує операції, що вже мали місце, то головним завданням управлінського обліку є передбачення наслідків майбутніх операцій. Безумовно, в управлінському обліку історичну інформацію використовують, але головним чином для прогнозування. Зрештою, якщо фінансову звітність оприлюднюють шляхом публікації, або її можна отримати на замовлення, то більшість даних управлінського обліку є комерційною таємницею підприємства, оскільки відображає його стратегію і тактику у конкурентній боротьбі [3].

Поряд із відмінностями управлінський і фінансовий облік мають також спільні риси. По-перше, обидва види обліку використовують загальну інформаційну систему, зокрема дані обліку витрат, використовувані підприємством як для оцінювання запасів та визначення фінансових результатів, так і для прийняття управлінських рішень на різних стадіях і рівнях управління.

Облік витрат – це складова системи бухгалтерського обліку, що акумулює й систематизує витрати для:

- оцінки запасів і визначення фінансових результатів;
- прийняття управлінських рішень;

- забезпечення контролю.

По-друге, дані фінансового обліку також використовують для прийняття управлінських рішень.

По-третє, обидва види обліку базуються на концепції підзвітності менеджерів. При цьому фінансовий облік дає змогу оцінити результати діяльності підприємства в цілому, а управлінський облік — у межах окремих сегментів діяльності.

Література:

1. Друри К. Управленческий и производственный учет: Пер. с англ.-М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2002.
2. Сахно Л.А. Управлінський облік: аналітичний аспект. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки)* / За ред. Л.В. Синяєвої. Мелітополь. 2018. № 1(29). С. 192-198.
3. Добровський В.М. Управлінський облік: Навч. посібник. Київ: КНЕУ, 2005. 278 с.

АЛЬТЕРНАТИВНІ ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВОДНЕВОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ

Федоренко К.В., студентка 2 курсу факультету менеджменту та маркетингу

Кривда О.В., к.е.н., доцент кафедри Економіки підприємництва

Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського

Сучасний світ диктує свої правила. Наша планета вже втомила від втручання в її надра і природними катаклізмами прямо дає зрозуміти людям своє невдоволення. Відновлювальні джерела енергії вже давно довели людству свою ефективність та ергономічність. Боротьба з забрудненням навколишнього середовища та зміною клімату, швидкі темпи скорочення обсягів нафти та газу спонукали людей шукати альтернативні джерела енергії. Як відомо, все оригінальне – завжди просте. Таким чином відновлюваними джерелами енергії на цей момент можна виділити сонячну, вітрову, біопаливну та гідроенергії. Дивно, що ми не здогадалися про це раніше, але в своїй еволюції людство не шукало легких шляхів.

Особливо важливим є той факт, що людство вже почало робити кроки до витіснення традиційних альтернативними джерелами енергії. Спочатку воно сприймалося без особливого ентузіазму, але наша планета погрузла у відходах, хімічних речовинах та інших рештках людської діяльності. Лідери нашої планети все ж вирішили зменшити рівень забрудненості навколишнього середовища.

Плани України на використання альтернативних ресурсів не надто вражають: згідно з Енергетичною стратегією України на період до 2035 року, частка альтернативних джерел у загальній кількості електроенергії має бути понад 13% до 2025 року. Щоб краще пояснити український рівень, пропонуємо